

Nr 306

Av herr Johansson i Öckerö m. fl., om undantag från allmän varuskatt för fiskeredskap.

(Lika lydande med motion nr 256 i Första kammaren)

För de svenska yrkesfiskarna innebär den utgående omsättningsskatten på fiskeredskap en tung börda, och kostnaderna för fisket blir allt större. Särskilt redskapskostnaderna ökar i hög grad på grund av att fiskarna blivit nödsakade att i fråga om fiskeredskapen i de flesta fall övergå till nylon och perlon och liknande syntetiska material i stället för bomull, hampa och manilla. Genom denna övergång har redskapskostnaderna stigit i mycket hög grad, och alldeles särskilt gäller detta för trålfiskarnas del.

Även om i vissa fall de nya redskapen har längre varaktighetstid, är risken att förlora dem fullt ut lika stor oavsett materialet, särskilt som trålfisket ofta måste bedrivas på platser med ojämn och stenig botten. Därtill kommer, att ett stort antal vrak efter fartyg, som förlit under de senaste världskrigen, liksom alla de tiotusentals minankarna kvarligger och är spridda över stora områden. Detta gör att redskapsförlusterna och skadorna blir mycket stora. Läger man så till det höga priset på materialet samt den fördyring av arbetskostnaderna på grund av att detta nya är mera svårarbetat jämfört med det som användes tidigare, bör man ha lätt att förstå den höga utgiftsposten för fiskeredskapen. Som exempel kan nämnas, att det inte hör till ovanligheterna att redskapskontot för en större trålare går upp till 30 000 à 40 000 kronor på ett år. Det torde även vara väl känt att höststormarna kan vålla katastrofala skador på bottengarnen på såväl syd- som östkusten och därmed följande stora utgifter för reparationer och nyan-skaffningar. Även våra kustfiskare, som fiskar med rörliga redskap, får ofta under stormperioder vidkännas redskapsskador och förluster.

Å andra sidan står vi inför avsättningsproblemen i framtiden. Det svenska fisket är i hög grad beroende av export, och vi vet att det förestår en höjning av införseltullen på sill på den tyska marknaden, vilket kan försvåra våra avsättningsmöjligheter på denna för våra fiskare så viktiga exportmarknad.

Under sådana förhållanden är det inte skäligt, att omsättningsskatt utgår vid köp och reparation av fiskeredskap. En orimlig konsekvens av den nuvarande lagstiftningen är, att ju större förluster en fiskare gör på redskap, desto mer skatt får han betala. Konkurrenskraften gentemot de utländska fiskarna försvåras avsevärt.

Det kan nämnas att de danska fiskarna är befriade från omsättningsskatt på fiskeredskap, och i Norge åtnjuter fiskarna subventioner.

För att stärka det svenska fisket i konkurrensen med andra länders fiskare på fiskeplatsen och försäljningsmarknaden måste omsättningsskatten på fiskeredskap bort, särskilt som denna konkurrens med utlandet blir hårdare för varje år. Det framstår som en rimlig och genomförbar åtgärd att utövarna av yrkesmässigt fiske beredes denna lättnad.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att fiskeredskap, som användes till yrkesmässigt fiske skall undantagas från allmän varuskatt och således antaga följande

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 10 § förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt

Härigenom förordnas, att 10 § förordningen den 1 december 1959 om allmän varuskatt skall erhålla följande ändrade lydelse.

10 §.

- 1 mom. Från skatteplikt — — — varor.
1. Utsäde — — — växtskyddsmedel.
 2. Levande djur — — — affärer.
 3. Drivmedel — — — bränslen.
 4. Jord — — — skick.
 5. Fiskeredskap.
 6. Fiskefartyg — — — luftfartyg.
 7. Krigsmateriel — — — utförsel förbud.
 8. Allmänna nyhetstidningar — — — medlemmar.
 9. Läkemedel — — — sjukhus.
 10. Spritdrycker — — — tobaksskatt.
- 2 mom. Kungl. Maj:t — — — varugrupper.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1963.

Stockholm i januari 1963

Olof Johansson

Ernst V. Staxäng

Olaus Nyberg

Wald. Svensson

Arvid Nilsson

Johannes Antonsson

i Lönsboda

Lennart Mattsson

Anders Dahlgren

Olle Westberg

Carl Eric Hedin

Jöns Nilsson